

Гамлет

Вільям Шекспір

ОЗНАЙОМЧИЙ ФРАГМЕНТ

© Видавництво «Богдан». Усі права застережено.

Фрагмент надано для ознайомлення. Повна книжка — nashaknyga.com.ua

ГАМЛЕТ

Клавдій, новий король Данії, звертається до придворних.

Король

Хоч свіжі в нас ще спогади сумні
Про брата смерть, та час нам, друзі,
Вже повернутися й до справ земних,
Тому сестру та королеву нашу взяли ми за дружину.
А ти, небоже, Гамлете, мій сину,
Чому ще й досі смутком оповитий?

Гамлет

Ні, пане, аж ніяк, я вельми радий.

Королева

Скинь барви ночі, Гамлете ласкавий,
І дружнім оком глянь на короля.
Доволі вже, повіки опустивши,
Шукать вітця, що обернувся на прах.

Король

Чи вік тобі печаль свою плекати?
Удар об землю лихом тим і нас
За батька май. І хай весь знає світ,
Що ти до трону нашого найближчий.
А щодо твого наміру відбути —
Ми просимо тебе лишитись тут.

Королева

Лишись у нас, не їдь до Віттенберга.

Гамлет

В усьому я скоряюсь вашій волі.

Король

От відповідь — любов і шана в ній.

Вся Данія — твоя. Ходімо, любя.

Виходять усі. Крім Гамлета.

Гамлет

Чому не може плоть моя розпастись,

Розтанути і парою здиміти?

Чому на себе руки накладати

Всевишній не дозволив? Боже, Боже!

Які гидкі, мерзенні, недоладні,

Пусті для мене втіхи цього світу!

Ганьба і сором — щоб дійшло до того!

Лише два місяці, як батько вмер,

І мати ще не збила черевиків,

В яких за гробом чоловіка йшла,

Як вийшла вже за мого дядька.

Але німуй, язик, хоч серце рветься.

Заходить Гораціо.

Гораціо

Привіт вам, любий принце!

Гамле т

Гораціо — як ти тут опинився?

Гораці о

На похов батька вашого прибув я.

Пригадую, він справжній був король.

Гамлет

Вже не побачу рівного йому.

Гораціо

Цю ніч він, пане, схоже, був у нас.

Гам лет

Король, мій батько?

Гораціо

Так, пане мій, король.

Точніше, дух його, чи щось подібне,

Німотним видивом майнув повз варту.

Гамлет

Тоді я нині повартую з вами.

Як з'явиться — я поговорю з ним.

Лаерт

Прощай, сестрице, мушу плисти.

Мене у Франції наука жде.

Не забувай, шли при нагоді вістку.

Офелія

Авжеж, писатиму: що, як і де.

Лаерт

А щодо Гамлета — цілком можливо,

Що й любить він тебе, та принц не вільний

Обрати ту, яку кохає він.

Тож ніжні почуття свої притримуй,

Будь пильна, до нестями не кохай.

Входить Полоній.

По л о н і й

А ти ще тут, Лаерте? Сором, сором!

Поквапся, ждуть тебе на кораблі!

Та перш прийми моє благословення.

Пізнавши друзів у біді, прикуй

Їх обручем стальним собі до серця.

Всіх слухай, але мало говори.

Не позичай ні в кого і нікому,

Бо позички — це дружбі вірна смерть.

А над усе — до себе чесний будь,

Тоді ні з ким душею не покривиш.

Ще раз тебе благословлю — прощай!

Лаерт

Уклінно б'ю, панотче, вам чолом.

Прощай, Офеліє, і слів моїх
Не забувай.
Лаерт виходить.
Полоній
Що ж він, Офеліє, тобі казав?
Офелія
Про принца Гамлета, як ваша ласка.
Полоній
Ану кажи, між вами щось було?
Офелія
Він, тату, не одну давав заруку
В знак приязні до мене.
Полоній
Що! Приязнь? Тю!
Одне він каже, інше зробить. Ні,
Віднині щоб я з ним тебе не бачив.
Офелія
Я вам корюся, тату.
Гамлет
Ну й холодно, аж забиває дух.

• • •

Далі — у повній книжці «Гамлет».
nashaknyga.com.ua